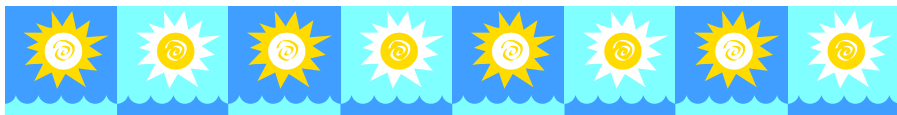

SEDMNÁCTKA

Školní rok 2015/2016

1. číslo

Rozhovor s novým panem učitelem

Tento rok nastoupil do naší školy nový pan učitel Bc. Martin Galia. Poprosili jsme ho, aby nám poskytl pár informací o sobě.

Prozradíte nám, kolik je vám let?

Prozradím, zatím 26.

Které předměty na naší škole učíte?

Prozatím český jazyk, vlastivědu, zeměpis, hudební výchovu a volitelný předmět s názvem český jazyk a komunikace.

Chtěl jste být vždy učitelem?

Ano, když jsem se v patnácti rozhodoval, co dál dělat, kantořina byla jasná volba.

Chtěl byste na této škole něco změnit? Pokud ano, co?

Mohlo by se tu víc zpívat. A uvítal bych vegetariánské obědy.

Provozujete nějaký sport? Jestli ano, který?

Mám rád šachy, kdysi jsem býval přeborníkem v piškvorkách. Jinak rád běhám, bruslím, jezdím na kole.

Cestujete rád a kde všude jste byl?

Cestování je moje velká vášeň. S několika kapelami mám sjetou republiku, jinak jsem navštívil Francii, Německo, Itálii, Slovensko, Slovinsko, Rumunsko. Mám rád hory, moře mě moc nebere (pokud nejsou poblíž nějaké kopce).

Který žánr hudby se vám líbí?

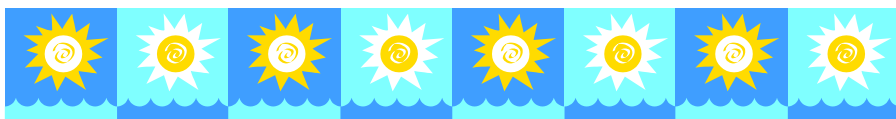
Nepohrdnu ničím, co mě „chytne“, takhle já vnímám muziku, nezáleží na stylu. Jinak jsem ale dost hudebně vyhraněný, neposlechnu si třeba komerční tuzemské rádio. U nás je pár dobrých kapel/interpretů, ale ty rádia nehrají. V poslední době se snažím věnovat jazzu.

Čeho byste chtěl v životě dosáhnout?

Postavit dům, zplodit dítě, zasadit strom, vydat desku, básnickou sbírku a nějakou prózu.

Děkujeme za rozhovor.

Nat'a a Zuzka

Zahraniční lektor

Letos se žákům z 9. a 8. tříd nabízí mnoho aktivit, které jim pomohou se studiem angličtiny. Jednou z nich jsou hodiny se zahraničním lektorem. Pan Elias Lee Tembo k nám přijel ze Zambie vyučovat angličtinu. Zeptaly jsme se ho na pár otázek a zajímalo nás i vyjádření pana ředitele. Přečtěte si, co jsme zjistily.

Pan ředitel:

Proč jste se rozhodl pro zahraničního lektora angličtiny?

„Chtěli jsme oživit výuku, aby byla pro žáky zajímavější. A naskytl se nám možnost získat tohoto učitele.“

Myslíte si, že by jeho výuka mohla pomoci studentům k lepším výsledkům?

„Žáci naší školy na středních školách mají dobrý zvuk a očekáváme, že tyto hodiny zlepší schopnost konverzace.“

Jaký z něj máte pocit?

„Dobrý, tedy zatím dobrý. Je sdílný a společenský.“

Myslíte si, že by mohl vyučovat i nižší ročníky?

„Pan Tembo vyučuje i na ZŠ Alšově, tam vyučuje taky nižší ročníky.“

Pan Tembo:

Jak se vám líbí na naší škole?

„Myslím si, že je to krásná škola a hezké holky. Doufám, že studenti budou mít rádi moje hodiny a budou dobře mluvit anglicky.“

Jak dlouho jste v České republice?

„Jsem zde čtyři roky.“

Jaké je to v Zambii?

„Krásné. Je tam teplo a slunečno. Lidé jsou tam velice přátelští.“

Jak jste se dostal k výuce anglického jazyka na naší škole?

„Protože ředitel této školy hledal učitele a našel mě, a tak jsem sem přišel.“

Které české jídlo vám chutná nejvíce?

„Mám rád knedlíky s vepřovým masem a k tomu pivo.“

Jak moc jste spokojený s výukou na naší škole?

„Ještě nejsem spokojený, protože je tohle můj první týden učení. Potřebuji alespoň čtyři měsíce, abych viděl, jak mi žáci rozumějí a komunikují.“

Děkujeme pánům za jejich volný čas k poskytnutí rozhovoru.

Eliška a Aneta

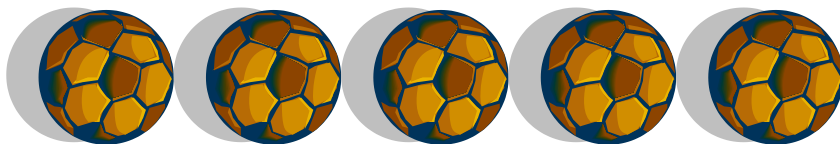
Školní fotbalový turnaj

16. září 2015 se uskutečnil na fotbalovém hřišti školního hřiště při ZŠ a MŠ Kopřivnice na ul. 17. listopadu fotbalový turnaj žáků úplných škol v působnosti MÚ Kopřivnice jako obce s rozšířenou působností. Organizátorem jubilejního 10. ročníku stejně jako všech předchozích byla naše škola. Finančně byl celý sportovní podnik zajištěn prostřednictvím sponzorů. Přijelo všech osm pozvaných škol a k vidění byla spousta pohledných momentů včetně řady hezkých gólů. Žáci si na konci přebrali krásné poháry určené třem nejlepším družstvům a také ceny pro nejlepší hráče.

Ve finále se utkala ZŠ E. Zátopka s výběrem pořadatelské školy. Prvně jmenovaná škola svého soupeře po vyčerpávajícím boji přehrála. V utkání o 3. místo porazila ZŠ Alšova nejtěsnějším rozdílem ZŠ a MŠ Štramberk. Trofej pro nejužitečnějšího hráče získala Dominika Huvárová ze ZŠ a MŠ Petřvald, nejužitečnějším brankářem

byl Tomáš Růžička ze ZŠ a MŠ 17. listopadu a střelcem turnaje se stal Jan Růžička ze ZŠ M.Horákové.

Monička a Žany

Zájezd do Anglie

Zájezd do Anglie jsme začali v sobotu 31.10. 2015. Zájezdu se zúčastnily tři školy - Česká Lípa, Benešov a Kopřivnice. Cesta trvala 26 hodin, byla sice dlouhá a namáhavá, ale stála za to. Projeli jsme téměř celé Česko a pokračovali Německem, Holandskem, Belgií a Francií. V neděli jsme přijeli do Brightonu, kde jsme dopoledne strávili na pláži a odpoledne v mořském akváriu. Večer po náročném dni pro nás přijely náhradní rodiny na místo setkání. S rodinami jsme se seznámili, poté jsme se navečeřeli a ubytovali se. . Následující tři dny jsme dopoledne trávili ve škole. Byli jsme rozděleni do tří skupin podle vědomostí. Výuka byla v jednotlivých skupinách úplně odlišná. Dělali jsme různé projekty, hráli hry a dozvěděli se něco málo o Anglii. V pondělí po škole jsme navštívili přístavní město Hastings, kde jsme obdivovali lodě. Druhý den jsme se šli podívat na útesy Seven Sisters. Poté jsme měli navštívit jeskyně, ale byly zavřené, a proto jsme měli

rozchod v centru města. Po posledním dnu ve škole jsme se šli podívat na hrad v Hever. Byli jsme uvnitř hradu na samostatné prohlídce, ale nejvíc nás asi zaujaly zahrady a bludiště. Nastal den před odjezdem, kdy jsme si sbalili všechny věci. Ráno jsme se rozloučili s rodinami a vydali se na cestu do Londýna. Tam jsme se dostali po řece Temži výletní lodí. Poté jsme viděli Big Ben, Westminsterské opatství, Greenwich a tam nultý poledník. Také jsme mohli vidět Buckingham Palace, Nelsonův sloup, Tower Bridge a podobně. Potom jsme dorazili k autobusu a vydali se na zpáteční cestu. Zájezd se opravdu vydařil, všichni byli nadšení a poznali jsme spoustu báječných lidí. Děkujeme za perfektní organizaci a obzvlášť paní učitelce Küfferové a paní učitelce Ďurčové, že to s námi vydržely.

Verunka a Adinka

Divadelní hra- Bílá nemoc

Ve čtvrtek 5.11. 2015 se vydaly osmé a deváté ročníky na divadelní hru Bílá nemoc do Nového Jičína. Do divadla jsme se velice těšili. Den předem nás paní učitelka seznámila s dějem a okolnostmi, za kterých hra vznikala.

V Beskydském divadle nás přivítali herci pražského Divadla Různých Jmen se skvělými divadelními zkušenostmi.

Divadelní hra Bílá nemoc je drama Karla Čapka z roku 1937. Děj pojednává o tom, že lidé se bojí nemoci, která je silně nakažlivá a smrtelná. Nemoc se pozná podle bílých skvrn na těle. Doktor Galen, který našel lék na tuto nemoc, dal podmínku, že nevyлéčí nemoc bohatým lidem, pokud vůdce národa nevyhlásí mír. Dílo varuje před nastupujícím fašismem.

Dojmy diváků:

Nikdy jsem neměla moc ráda příběhy z lidských válečných dějin, obsah mi příliš nezaujal, ale líbilo se mi, že i když herci měli jednoduché prostředky, dokázali hru zahrát přesně a jasně. Každý z nich si užíval to, že je na jevišti a každý výraz, slovo i gesto bylo víc než přesvědčivé. Takže si myslím, že nejlepš1 na celém představení byl herecký výkon.

Aneta

Líbilo se mi provedení a vcítění herců do postav.

Ád'a

Líbilo se mi, že doktor Galén nechtěl vyléčit nemoc, dokud nenastane mír a nepřestane se válčit.

Vaness

Divadlo se mi moc nelíbilo, protože to nebyla komedie. Bylo to moc vážné.

Žanny

Zajímavý zážitek

Dostali jsme za úkol vzpomenout si na nějaký zajímavý zážitek, který jsme ve škole prožili. Posud'te, jak se nám to povedlo.

Můj zážitek se odehrál, když jsem chodil do čtvrté třídy. Na konci velké přestávky jsem se svou skupinou odešel na angličtinu do jazykové učebny. Jakmile jsme došli ke třídě, zjistili jsme, že třída je zamknutá a paní učitelka není v kabinetě. Mysleli jsme si, že se paní učitelka jenom někde zpozдила. Přibližně deset minut po začátku hodiny jsme si už začali říkat, že něco není v pořádku. Po dalších pěti minutách se pár z nás rozhodlo jít se zeptat paní sekretářky, jestli neví, co se stalo. Paní sekretářka nic nevěděla, tak nám řekla, že máme počkat u třídy. Když už z hodiny uběhlo asi 30 minut, ve dveřích se konečně zjevila paní učitelka a na svou obranu řekla, že si spletla třídu. Myslím, že nikomu

z nás to nevadilo, protože jsme se vyhnuli písemce a navíc jsme se učili jen 10 minut.

Petr

Moje nejzajímavější příhoda ze školy se mi stala na konci roku šesté třídy. Když jsme měli poslední dny školního roku volno, dívali jsme se na filmy, hráli společenské hry a přemýšleli o následujícím školním roce. Když jsme s kamarádkami hrály karty, přišli za námi kluci a poplácali nás po zádech. Nevěděly jsme, proč to udělali, ale smáli se. Poté jsem si všimla, že má moje kamarádka barevná záda. Kluci měli na rukách rozmazané křídly a obtiskli nám je na mikiny. Jelikož to byl konec roku a neučili jsme se, tak jsme se rozběhly k tabuli a také jsme si rozmazaly na ruce křídly. Vrhly jsme se na kluky a vypukla „křídová válka“. Byli jsme celí od křídly. Měli jsme křídly ve vlasech, na oblečení i po obličeji. Samozřejmě jsme dávali pozor, abychom neumazali nic jiného než svého kamaráda. Celá třída se zapojila do „křídové války“. Když potom přišla do třídy paní učitelka, lekla se. Ve vzduchu byla spousta prachu. A když se paní učitelka tak lekla, nevšimla si, že jsme všichni celí barevní. Museli jsme uklidit křídly, které nám spadly na zem, a otevřít okna, aby se třída vyvětrala. Když si nás pak paní učitelka všimla, jak jsme barevní, lekla se ještě více. Najednou se ale začal kamarád smát a poté celá třída i s paní učitelkou. Když jsme uklidili třídu, paní učitelka se více uklidnila a uvolnila. V šatně jsme se tomu ještě všichni - celí od barev- zasmáli a paní učitelka nám se smíchem na rtech popřála pěkné prázdniny.

Vaness

Tato příhoda se mi stala asi v páté třídě. Byl myslím závěr školního roku, takže jsme neměli žádné teplé oblečení - holky měly sukýnky, legíny a nějaké tílko. Jako třída jsme šli v dopoledních hodinách do kina. Zrovna jsem si povídala s kamarádkou a cítím nějaký letní vánek na svých nohách. Po několika minutách jsem zjistila, že nemám kalhoty a chvíli jsem byla trochu mimo. Potom jsem si je nasadila a šla jsem stydlivě dál. Dodnes na to vzpomínám.

Verunka

Prvním rokem máme jednou týdně na angličtinu rodilého mluvčího. Úvodní hodiny jsem se bála, jelikož mi moc angličtina nejde. Moje obavy přešly, když na nás začal pán učitel mluvit. Kupodivu jsem mu rozuměla. V půlce hodiny jsme si šli sednout do kroužku. Řekl nám, že si zahrajeme hru „hačipači“. Hra byla jednoduchá. Účelem bylo abychom si procvičili past simple. Jeden z nás měl jít za dveře a ostatní si určili kdo bude „hačipači“. Zavolali jsme Martina, který byl za dveřmi. Stoupl si doprostřed a začal pokládat první otázku. Hned první otázku dal zrovna Jakobovi. Nevěděl však, že jsme ho vybrali jako „hačipačiho“. On zakřičel „hapičapi“ jenže měl vykřiknout „hačipači“. Všichni si museli vyměnit místa a přitom jsme řvali smíchy.

Zuzka

Moje nejlepší příhoda se stala teď nedávno. Do třídy vletěla vosa. Chvíli si jí nikdo nevšiml, ale pak nás Ad'a na ten černožlutý hmyz výkřikem upozornila. Všichni jsme se začali

smát, protože jsme si vzpomněli na přezdívkou, kterou jsme se jí v páté třídě posmívali - vosa grgačka. Skutečná vosa se vznesla a lítala po třídě, některé holky křičely a kluci se jim samozřejmě smáli. Vosy pořádně potrápila i pana učitele, který zrovna vyučoval matematiku. Byl nervózní, protože jsme se nesoustředili na výklad nové látky, a tak se rozhodl, že ji zabije. Vosy přistála na zdi před tabulí, pan učitel vzal botu a praštil ji. Vosy spadla na zem a bylo po ní.

Eliška

Můj nejlepší zážitek, se odehrál ve čtvrté třídě na konci výuky. Jako každý den nás paní učitelka odváděla na oběd a ještě předtím si chodila pro nosiče do kabinetu. Všichni jsme ji čekali ve třídě před dveřmi. Už uběhlo asi deset minut a paní učitelka pořád nešla. Poslali jsme Zuzku, aby se šla podívat, jestli už jde. Po chvíli se vrátila a řekla, že v kabinetě není. Po dvaceti minutách jsme se sebrali a odešli na oběd sami. Na obědě jsme nevěřili vlastním očím. U stolu seděla naše paní učitelka a vychutnávala si oběd. Všichni jsme byli nejdřív naštvaní, ale poté jsme se tomu všichni spolu i s paní učitelkou zasmáli. Na tento den vzpomínám dodnes.

Dan

Tento zážitek se mi stal na prvním stupni. Nevím přesně, jestli to bylo v první nebo druhé třídě, ale v tu dobu byla naše třídní paní učitelka Burešová.

Když jsme po vyučování odcházeli společně na oběd, paní učitelka zamykala třídu. Už jsme byli skoro v polovině chodby a najednou se ozve zoufalý křik: „Pust'te mě ven!“. Všichni se diví a dohadují se, co se jen mohlo stát. Paní učitelka se vrací do třídy a za dveřmi - Alex. Chudák! Celý se klepal strachy, jestli nebude muset ve škole i přenocovat. Na tenhle zážitek jsem dlouho nezapomněla a Alex určitě taky ne.

Nat'a

V hodině matematiky, kdy jsme se učili počítat příklady v podobě písmen s mocninami, nám paní učitelka vysvětlovala, jak se takové příklady počítají. A vzorně napsala na tabuli příklad $12xy : -6x = -2y$. Potom k tabuli vyvolala jednoho spolužáka, aby vypočítal jiný příklad. Jeho písmo bylo tiskací nikoli psací, paní učitelka ho napomenula. Protože když napsal tiskací $té$, myslela si, že to je znaménko plus. V takovém případě by to paní učitelka na písemce vzala za chybu. Ukázala na tabuli, že tady někdo krásně napsal psací y , přičemž ho napsala ona sama. Ze zadní lavice se ozvalo, že je to její příklad a nikdo z nás to na tabuli nenapsal. Chvíli jsme měli menší záchvat smíchu. Tuto příhodu snad nikdy nezapomenu. ☺

Žany

Vše začalo odjezdem několika lidí z naší třídy do Anglie. Potom nám naše třídní učitelka řekla, že budeme spojeni s druhou osmičkou. V pondělí jsem zažila úplně normální

ráno. Vstala jsem v 6:45, nasnídala jsem se, převlékla, nalíčila a stavila se pro Kristýnu. A šly jsme do školy. Tam jsme zjistily, že budeme muset přestěhovat židle a lavici. Obě dvě jsme měly sto chutí vrátit se domů, ale nemohly jsme. Tak jsme vyšly do 4. patra, odložily jsme si tašky a šly zase dolů pro lavici. Začaly jsme pomalu i se svým těžkým nákladem stoupat vzhůru. Za chvíli Kristýna prohlásila, že už tam jsme. Byla jsem šťastná a opřela se o lavici s myšlenkou, že jsem to dokázala. Ale Kristýna pak dodala - jsme ve 2. patře. ☹️ A tak jsme se pustily znovu do stěhování. Když jsme dotáhly lavici do 4. patra, cítila jsem se nejsilnější na celém světě.

Monička

Tato příhoda se mi stala v páté třídě. S jedním raději nejmenovaným chlapcem jsme se neměli moc v lásce. Byli jsme žáci prvního stupně, a to znamená společný tělocvik - chlapi i dívky dohromady. Utíkala jsem chodbou k tělocvičnám a ani jsem se nestačila rozkoukat, všude tma. Já začala křičet a pobíhat sem a tam, nevěděla jsem, co se děje. Víte, co se mi přihodilo? Můj nejmenovaný „kamarád“ mi dal na hlavu koš. Odpadkový koš. Když jsem si ho sundala, stál přede mnou pan učitel a ptal se, co se děje, proč jsem měla prázdný odpadkový koš (díkybohu bez pytlíku) na hlavě. Já jsem nebyla schopná odpovědět a utíkala jsem plakat do rohu. Byla jsem velmi zvláštní dítě. Dnes na to se smíchem vzpomínám.

Ad'a

K mým nejoblíbenějším událostem ve škole patří odborné přednášky. Minulý rok v osmém ročníku jsme měli přednášku o sociální, právní ochraně dětí. Takové věci mě vždycky zajímaly. Možná protože jsem se často nestačila divit, jak dokážou být někteří rodiče zlí. Paní ze sociálního úřadu nám připravila počítačovou prezentaci a seznámila nás s činností sociálních pracovníků, s právy dětí a s dalšími věcmi, které se tohoto tématu týkají. Taky nám řekla o pár případech, které řešila. A opět jsem skončila s otevřenou pusou, když dovyprávěla. Popisovala chování rodičů a rozdíly mezi jejich životem a životem jejich dětí. Při každém příběhu se mi vzteky vařila krev. I když někdy jsem se tomu smála. Dospělí mají být chytřejší než děti, ale ti, o kterých nám vyprávěla, nechodili snad ani do školky. Když přednáška skončila, rozloučili jsme se s paní ze sociálního úřadu potleskem a já jsem nad jejími slovy celý den uvažovala. Byl to velice zajímavý den ve škole.

Aneta

Zrovna jsme měli hodinu ruského jazyka. Ještě ten den jsem měla jet s svojí milovanou maminkou do Ostravy nakupovat. Strašně moc jsem se těšila. Chtěla jsem se podívat, kolik je hodin. Vytáhla jsem svůj telefon z aktovky, odemkla jsem ho. Nechtěně jsem zpustila nějaké video. Třídou se rozezněla hlasitá křiklavá melodie. Všichni se na mě podívali. Já jsem začala zmatkovat a rychle mobil schovávat. Jenže paní učitelka to slyšela a přišla za mnou. Všichni věděli, co po mně chce. Podala jsem jí mobil. Paní

učitelka vypadala velmi rozčíleně. Řekla mi, že si pro mobil má maminka zajít za týden - na třídních schůzkách. Byla jsem velmi nešťastná. Až zazvonilo, paní učitelka si mě zavolala a podala mi mobil se zdvihnutým prstem: „Toto se nebude opakovat.“ Poděkovala jsem a šla s radostí domů. Od té doby se radši dívám na nástěnné hodiny.

Mariánka

